

د لوړو زده کړو وزارت
د ننگرهار پوهنتون
حقوقو او سیاسي علومو پوهنځی
ماسترۍ برنامه

تفریق (قضایي طلاق) د اسلامي فقهي او مدني قانون له نظره

Ketabton.com

د ننگرهار پوهنتون د حقوقو او سیاسي علومو پوهنځي د ماسترۍ برنامه محصل

کال:..... ۱۴۰۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لنډيز

تفریق د عربي ژبې لفظ دی، چې په عربي ژبه کې په متعدو معناو سره راغلی دی، لکه پاشل، ټوټه ټوټه کول، یو شی د بل شي څخه بیلول، همدا شان د حساب د علم له نظره، له لوی عدد څخه د کوچني عدد کمولو ته تفریق وايي. البته باید یادونه وکړو چې د افغانستان مدني قانون د تفریق تعریف نه دی کړی، تفریق چې په قضایي طلاق سره هم یادېږي، هغه طلاق ته ویل کېږي کله چې د ښځې او خاوند تر منځ ګډ ژوند تېرول ناممکن شي او د تحمل څخه ووځي او خاوند په دې رضا نه وي چې خپلې ښځې ته طلاق ورکړي نو په دې صورت کې ښځه حق لري چې محکمي ته عارضه شي او د واکمني محکمي څخه د طلاق غوښتنه وکړي، دې حالت تفریق یا قضایي طلاق ویل کېږي. یا په بل عبارت، د زوجي لخوا د طلاق غوښتنه د واکمني محکمي څخه د خپل زوج په وړاندې، دې ته تفریق یا قضایي طلاق وايي، البته باید یادونه وکړو چې د افغانستان مدني قانون تفریق نه دی تعریف کړی مګر د تفریق د نامه لاندې یې د تفریق موارد او احکام ذکر کړي دي.

تفریق نن ورځ یوه خورا مهمه موضوع ده؛ ځکه کورنۍ تاوتریخوالی کله کله عادي او د تحمل وړ وي مګر په ځینو مواردو کې د تداوم په صورت کې له تحمل وځي او بالاخره تصمیم داسې شي چې زوجیت رابطه د تفریق یا قضایي طلاق په سبب د ښځې (زوجې) په غوښتنه له مینځه لاړه شي، نو مهمه ده چې تفریق تعریف، انواع یې مشخص او اړوندو حالاتو، په اسلامي شریعت کې د تفریق په اساس او د مدني قانون اسلامي فقهې له نظره موضوع روښانه شي، او لوستونکو ته په مفصل ډول ګټور معلومات د معتبرو سرچینو په حواله په لاس کې ورکړل شي، نو دا موضوع "تفریق د مدني قانون او اسلامي فقهې له نظره" یوه خورا مهمه موضوع ده، نو له دې کبله ما غوره وګڼله چې په دې موضوع باندې څیړنه وکړم.

د تفریق چې یوې اختلافي موضوع ده، ځینې علماء یې په مشروعیت قایل دي اما ځینې یې نه مني، د دې تر څنګ په فقه او قوانینو کې هم د تفریق د نوعیت په اړه اختلافات موجود دي؛ نو د همدې اختلافاتو د روښانه کولو او د مقنع دلایلو په رڼا کې د اختلاف د اساسي منشاء د معلومولو او ورته د مناسبې حللارې د راوړلو لپاره مې دغه موضوع د څېړنې لپاره انتخاب کړه تر څو په دې برخه کې ګټور معلومات د لوستونکو لاس ته ورشي.

دا موضوع چې د "تفریق (قضایي طلاق) د اسلامي فقهې مدني قانون له نظره" تر عنوان لاندې تر سره شوې ده تر په پښتو ژبه پکې اوسه پکې چا کوم کتاب او یا مقاله نه ده لیکلې، البته باید یادونه وکړو چې، تفریق (قضایي طلاق) باندې په ځینو کتابونو کې لکه د فامیل حقوق د پوهنوال شمس الاسلام شمس صافی صاحب تالیف، د طلاق احکام او داسې نور... کې ترې په جزي ډول یادونه شوې ده، اما په دې لیکنه کې مونږ کوشش کړی چې د "تفریق (قضایي طلاق) د اسلامي فقهې او مدني قانون له نظره" په تفصیل سره د څیړنې لاندې ونیسو او د همدې اړوند ګټور معلومات د لوستونکو په لاس کې ورکړو.

دا چې هره څېړنه د یوې ځانګړې تګلارې څخه په استفادې تر سره کېږي، نو پر همدې بناء ما دا څېړنه د کتابتوني میتود څخه په استفادې تر سره کړې ده، د معلوماتو په راټولو، تحلیل او تجزیه کې مې له خورا زیات دقت نه کار اخیستی، زیاته اتکاء مې په لومړي لاس معلوماتو باندې کړې ده، د دې تر څنګ؛ د ماخذونو په اړه مې د لمن لیک سیستم څخه استفاده کړې ده، د هر نقل شوي متن په وروستی برخه کې د لمن لیک په ذریعه ماخذ ذکر شوی دی، همدا شان ځینو اصطلاحات چې په متن کې یې د تعریف مجال نه وو د صحفې په وروسته برخه کې تعریف شوي او شمارو په ذریعه په نښه شوي دي.

لړلیک

عنوان.....	مخ
سریزه.....	۱
د موضوع اهمیت.....	۱
د خبرني موخي.....	۲
خبرنیزه ستونزه.....	۲
پخوانیو لیکنو ته منطقي کتنه.....	۲
خبرنیزه کړنلاره.....	۲

لومړی فصل

د تفریق (قضایي طلاق) پیژندنه

لومړی مبحث: د تفریق پیژندنه.....	۳
لومړی مطلب: د تفریق لغوي پیژندنه.....	۳
دوهم مطلب: د تفریق اصطلاحي پیژندنه.....	۳
دوهم مبحث: د تفریق مشروعیت.....	۳
دریم مبحث: د تفریق (قضایي طلاق) ماهیت.....	۵

دویم فصل

د تفریق (قضایي طلاق) مقارنه د اسلامي فقهی او مدني قانون له نظره

لومړی مبحث: د عیب په سبب تفریق.....	۷
دوهم مبحث: د ضرر په سبب تفریق.....	۸
دریم مبحث: د غیابت په سبب تفریق.....	۹
څلورم مبحث: د عدم انفاق په سبب تفریق.....	۱۰
پایله.....	۱۱
ماخذونه.....	۱۲

سريزه

الحمد لله رب العلمين وبه نستعين وبعد!

الله ج د انسان د پيدايښت سره سم د هغې د تسكين، ارام او اسوده ژوند لپاره د هغې له ذات نه د هغې لپاره جوړه پيدا كړه بېرته يې د هغې ماينه(بنځه) ورگرځوله، د شرعي نكاح په سبب يې هغوى ته د گډ ژوند او د سالم نسل د توليد مشروع لار بنودله، چې په پايله كې د نړۍ پر مخ د خداى ج يو نا اشنا مخلوق (انسان) خلق شو، الله ج انسان ته لوى شان او عزت وركړ، ټول مخلوقات يې د هغې د گټې او منفعت لپاره مسخر كړل، تر څو اسوده او ارام ژوند وكړي او په ښه شان سره د الله احكام ومني او اطاعت يې وكړي، د دې سترو نعمتونو څخه يو هم د ازدواج يا د ښځې او خاوند تر منځ په شرعي طريقه گډ ژوند تېرول دي.

د دغه گډ ژوند د رابطې جوړول يو لړ اصول او قواعد لري چې د هغې په چوكاټ كې بايد دغه رابطه جوړه شي چې هغه د نكاح د عقد د صحت شرايط، د انعقاد شرايط او د لزوم شرايطو څخه عبارت دي، چې د دې ټولو شرايطو په تحقق سره د زوجيت يوه سالمه رابطه رامنځته كېږي او په اساس يې طرفين (زوج او زوجه) يو د بل په وړاندې حقوق او وجايب پيدا كوي، چې په رعايت سره د زوجيت اړيکه په درست شكل مخ ته ځي او تداوم پيدا كوي.

اما دا چې انسان يو احساساتي، ناشكړه او كفور مخلوق دى، نو له دې وجې نه د الله ج نعمتونه له پامه غورځوي، سرکشي اختياروي او منحرفو اعمالو ته مخه کوي، چې له دې وجې ځينې وختونه يې په کور د خپلې مېرمنې سره هم مشکلات منځته راځي، ځينې وختونه دا مشکلات عادي او د تحمل وړ وي، مگر کله کله تر دې حده رسي چې د گډ ژوند تېرول ناممکنوي، نو په دې اساس د دواړو لوريو ناراضيتونه د دې باعث شي چې د زوجيت اړيکه د طلاق، خلع، فسخه او تفريق په سبب له منځته لاړه شي، نو دا چې زموږ بحث اساسي موضوع تفريق دى، نو دلته د طلاق، خلع او فسخې څخه صرف نظر کوو او تفريق چې په قضايي طلاق هم يادېږي، د څېړنې لاندې نيسو.

دا چې تفريق په لغت او اصطلاح كې څه ته وايي؟ انواع يې كوم دي؟ په كومو مواردو كې تفريق رامنځته كېداى شي، ايا تفريق په اسلامي شريعت كې اساس لري؟ د افغانستان مدني قانون او اسلامي فقهې له نظره تفريق كوم مشابهتونه او توپيرونه لري، دا هغه موارد دي چې، د دې څېړنې په پايله كې به روښانه شي او په دې برخه كې گټور معلومات د معتبرو سرچينو په حواله د لوستونكو لاس ته ورشي.

د موضوع اهميت

تفريق نن ورځ يوه خورا مهمه موضوع ده؛ ځكه كورنۍ تاوتریخوالی کله کله عادي او د تحمل وړ وي مگر په ځينو مواردو كې د تداوم په صورت كې له تحمل وځي او بالاخره تصميم داسې شي چې زوجيت رابطه د تفريق يا قضايي طلاق په سبب د ښځې (زوجې) په غوښتنه له مينځه لاړه شي، نو مهمه ده چې تفريق تعريف، انواع يې مشخص او اړوندو حالاتو، په اسلامي شريعت كې د تفريق په اساس او د مدني قانون اسلامي فقهې له نظره موضوع روښانه شي، او لوستونكو ته په مفصل ډول گټور معلومات د معتبرو سرچينو په حواله په لاس كې وركړل شي، نو دا موضوع "تفريق د اسلامي فقهې او مدني قانون له نظره" يوه خورا مهمه موضوع ده، نو له دې كبله ما غوره وگڼله چې په دې موضوع باندې څيړنه وكړم.

د موضوع موخي

۱: د تفریق پیژندنه، د ډولونو او مواردو په اړه معلوماتو وړاندې کول.

۲: د تفریق مشروعیت د اسلامي شریعت له نظره روښانه کول.

۳: د مدني قانون په رڼا کې د تفریق اړوند احکام روښانه کول.

۴: د وضعي قوانینو او اسلامي فقهې له نظره د تفریق مقارنه.

پوښتنې؟

۱: ایا ښځه دا حق لري چې د مېړه څخه د طلاق غوښتنه وکړي؟

۲: ایا د تفریق (قضایي طلاق) حق په فقه او قانون کې اساس لري؟

۳: په کومو مواردو کې ښځه کولای شي چې د مېړه څخه د طلاق غوښتنه وکړي؟

۴: ایا دغه طلاق چې د ښځې په مطالبه صورت مومي رجعي په حکم کې دی او که بائن طلاق په حکم کې؟

څېړنیزه ستونزه

د تفریق چې یوې اختلافي موضوع ده، ځینې علماء یې په مشروعیت قایل دي اما ځینې یې نه مني، د دې تر څنګ په فقه او قوانینو کې هم د تفریق د نوعیت په اړه اختلافات موجود دي؛ نو د همدې اختلافاتو د روښانه کولو او د مقنع دلایلو په رڼا کې د اختلاف د اساسي منشاء د معلومولو او ورته د مناسبې حللارې د راوړلو لپاره مې دغه موضوع د څېړنې لپاره انتخاب کړه تر څو په دې برخه کې ګټور معلومات د لوستونکو لاس ته ورشي.

پخوانیو لیکنو ته منطقي کتنه

دا موضوع چې د " تفریق (قضایي طلاق) د اسلامي فقهې او مدني قانون له نظره " تر عنوان لاندې تر سره شوې ده تر په پښتو ژبه پکې اوسه پکې چا کوم کتاب او یا مقاله نه ده لیکلې، البته باید یادونه وکړو چې، تفریق (قضایي طلاق) باندې په ځینو کتابونو کې لکه د فامیل حقوق د پوهنوال شمس الاسلام شمس صافی صاحب تالیف، د طلاق احکام او داسې نور... کې ترې په جزي ډول یادونه شوې ده، اما په دې لیکنه کې مونږ کوشش کړی چې د " تفریق (قضایي طلاق) د اسلامي فقهې او مدني قانون له نظره " په تفیصل سره د څېړنې لاندې ونیسو او د همدې اړوند ګټور معلومات د لوستونکو په لاس کې ورکړو.

کړنلاره

دا چې هره څېړنه د یوې ځانګړې تګلارې څخه په استفادې تر سره کېږي، نو پر همدې بناء ما دا څېړنه د کتابتوني میتود څخه په استفادې تر سره کړې ده، د معلوماتو په راټولو، تحلیل او تجزیه کې مې له خورا زیات دقت نه کار اخیستی، زیاته اتکاء مې په لومړي لاس معلوماتو باندې کړې ده، د دې تر څنګ؛ د ماخذونو په اړه مې د لمن لیک سیستم څخه استفاده کړې ده، د هر نقل شوي متن په وروستی برخه کې د لمن لیک په ذریعه ماخذ ذکر شوی دی، همدا شان ځینو اصطلاحات چې په متن کې یې د تعریف مجال نه وو د صحفې په وروسته برخه کې تعریف شوي او شمارو په ذریعه په نېټه شوي دي.

لومړی فصل

د تفریق پیژندنه

لومړی مبحث: د تفریق لغوي او اصطلاحي پیژندنه

لومړی مطلب: د تفریق لغوي تعریف:

تفریق د عربي ژبې لفظ دی، چې په عربي ژبه کې په متعدو معناو سره راغلی دی، لکه پاشل، ټوټه ټوټه کول، یو شی د بل شي څخه بیلول، همدا شان د حساب د علم له نظره، له لوی عدد څخه د کوچني عدد کمولو ته تفریق وايي.¹

دوهم مطلب: د تفریق اصطلاحي پیژندنه

البته باید یادونه وکړو چې د افغانستان مدني قانون د تفریق تعریف نه دی کړی، تفریق چې په قضايي طلاق سره هم یادېږي، هغه طلاق ته ویل کېږي کله چې د ښځې او خاوند تر منځ ګډ ژوند تېرول ناممکن شي او د تحمل څخه ووځي او خاوند په دې رضا نه وي چې خپلې ښځې ته طلاق ورکړي نو په دې صورت کې ښځه حق لري چې محکمې ته عارضه شي او د واکمنې محکمې څخه د طلاق غوښتنه وکړي، دې حالت تفریق یا قضايي طلاق ویل کېږي. یا په بل عبارت، د زوجي لخوا د طلاق غوښتنه د واکمنې محکمې څخه د خپل زوج په وړاندې، دې ته تفریق یا قضايي طلاق وايي²، البته باید یادونه وکړو چې د افغانستان مدني قانون تفریق نه دی تعریف کړی مګر د تفریق د نامه لاندې یې د تفریق موارد او احکام ذکر کړي دي.

دویم مبحث: د تفریق مشروعیت

دا چې طلاق د خاوند انحصاري صلاحیت دی، مګر په هغه صورت کې کله چې خاوند او ښځې تر منځ ګډ ژوند له تحمل څخه ووځي او د طلاق انحصاري صلاحیت نه خاوند سوء استفاده وکوي، نو په دې صورت کې ښځې ته دا اجازه ورکړل شوې ده چې، واکمنې محکمې ته د خپل خاوند په وړاندې عارضه شي او د طلاق مطالبه وکړي او محکمه د صریحو دلایلو او اثبات په صورت خاوند په دې ملزم کړي چې ښځې ته طلاق ورکړي، د فقهاوو په کتابونو کې د نظر او پلټنې څخه وروسته دا جوتېږي چې په کل کې د تفریق په مشروعیت کې د فقهاوو ترمنځ شبه اجماع موجوده ده، سره له دې چې د فقهاوو ترمنځ د تفریق د حکم د ساحې په پراخوالي او تنګوالي کې اختلاف وجود لري، اوس دلته بعضي دلایل د تفریق د مشروعیت په اړه د قران کریم، سنت او د معقول څخه ذکر کوو.

لومړی مطلب: القران الکريم

الله تعالی د القران الکريم د سورت البقره په ۲۲۹ نمبر ایت کې فرمايي.

"الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَنٍ"³

ژباړه: طلاق دوه ځله دی، بیا دې یا په سمه توګه ښځه وساتل شي یا دې په ښه توګه رخصت کړی شي.

1: عمید، حسن (۱۳۸۹). فرهنگ فارسي عمید، انتشارات راه رشد، تهران، ص ۳۵۴

2: نصر الله ستانکزی (۱۳۸۷) د حقوقي اصطلاحاتو قاموس، پروژه امور عدلی و قضايی افغانستان USID، ص ۵۹

3: القران الکريم، {سورة البقرة، ایت 229}

د استدلال وجه: د زوجینو تر منځ علاقه باید په هغه حقوقو چې الله تعالی مقرر کړي او هغه حقوق چې د خلکو تر منځ متعارف دي او شریعت خلاف نه دي، ولاړه وي؛ خو کله که دغه حقوق محقق کېدل منافي شي، نو باید تسریح باحسان یعنې طلاق رامنځ ته شي، که چېرته زوج په خپله خوښه ښځې ته طلاق نه ورکوي، نو قضاء د زوجینو تر منځ په تفریق حکم کوي، تر څو د هغه ضرر مخه ونیول شي، چې ښځې ته متوجه دی.⁴

همدا شان، الله د سورت البقره په ۲۳۱ نمبر ایت کې فرمایي.

"وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَّغْنِ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ ۖ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ۚ وَلَا تَتَّخِذُوا عَآيِتِ اللَّهِ هُزُوًا ۚ وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ"⁵

ژباړه: او کله چې تاسي ښځو ته طلاق ورکړئ او د هغو عدت په پوره کېدو شي، نو يا يې په ښه توگه وساتئ يا يې په ښه شان رخصت کړئ، فقط د رېږولو لپاره يې مه ايساروئ، چې دا به تېرى او زياتي وي؛ او څوک چې دا کار وکړي، هغه به په حقيقت کې خپله پر خپل ځان ظلم وکړي، د الله په آيتونو ملنډې مه وهئ، دا مه هېروئ چې الله په څه لوى نعمت تاسې سر لوري کړي ياست، هغه تاسې ته نصيحت کوي چې، کوم کتاب او حکمت چې هغه پر تاسې نازل کړى، د هغه درناوى وکړئ، له الله څخه ووبرېئ او ښه وپوهېږئ چې، الله له هري خبرې څخه خبر دى او په هر څه باندې پوهېږي.

د استدلال وجه: په ايات کریمه کې د امساک بمعروف څخه هدف د زوجي د حقوقو پوره کول دي چې، پر خاوند لازم دي کله که دغه حقوق په محقق کولو کې خاوند ناتوانه شي، نو بديل ته رجوع کېږي چې، هغه دغه ايات کریمه کې ذکر شوى دى چې، تسريح بمعروف دى او هدف ترينه طلاق دى او ايات کریمه کې په صريحه توگه د امساک مع ضرر څخه نهې راغلي ده؛ ځکه چې امساک مع ضرر او امساک بمعروف يو د بل نقیض دي او په نقیضين کې قاده دا ده چې نه پورته کېږي او نه سره جمع کېږي، نو که امساک په معروف سره وي، نو په دې وخت کې ضرر نفي کېږي او کله که امساک په معروف نه وي، نو ضرر رامنځ ته کېږي چې، الله تعالی هغه کس چې امساک بضرر کوي د ځان سره ظلم کوونکى پېژندلى دى، نو په دې وجه چې د ښځې په حقوق باندې تيرى کوونکى دى او د زوجيت ژوند يې مختل کړى دى، همدارنگه د نکاح اهداف يې هم له منځه وړي دي، نو په دې اساس د ضرر د لرې کولو لپاره که زوج په خپله خوښه طلاق نه ورکوي؛ نو قاضي ته د تفریق صلاحيت ورکول شوي دى او زوج د ظلم په مقابل کې دغه تفریق دنيوي جزا گڼل کېږي.⁶

د دې تر څنگ الله تعالی د سورت النساء په ۱۳۰ نمبر ایت فرمایي.

"وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِّن سَعَتِهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا"⁷

4: ابن العربي (۵۴۳)، احکام القرآن، ص ۲۷۰

5: القرآن الكريم، {سورة البقرة، ایت 231}

6: جلال الدين السيوطي (۵۶۶ق). الأشباه والنظائر، ص ۳۸

7: القرآن الكريم، {سورة النساء، ایت 130}

ژباړه: خو که (مېړه او ښځه) یو له بله (په طلاق سره) بېل هم شي، نو الله تعالی به په خپل پراخ قدرت سره هر یو بل ته له محتاجۍ څخه بې نیازه کړي، د الله ج د مهربانۍ لمن ډېره پراخه ده او هغه د حکمت خاوند دی.

د استدلال وجه: په دې ایت کریمه کې په صریحه توګه د تفریق اجازه ورکول شوې ده، په هغه وخت کې چې صلح ناشوني وي، نو په دغه وخت کې تفریق د زوجینو لپاره ګټور دی له سوء معاشرې څخه که چېرته په خپله خوښه نه جلا کړي، نو قاضي ته د خصومت د رفعې په خاطر د تفریق صلاحیت ورکول شوی دی، قاضي به د خپل صلاحیت څخه په استفادې د سوء معاشرت څخه د مخنیوي په خاطر په تفریق (قضایي طلاق) حکم کوي.⁸

دویم مطلب: نبوي سنت

"عَنْ عُبَادَةَ بْنِ الصَّامِتِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَضَى أَنْ : لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ فِي الْإِسْلَامِ."⁹

ژباړه: د عبادة بن صامت رض د رسول الله صل عليه وسلم څخه روایت کوي چې، ضرر رسول او د ضرر دفع کول په ضرر باندې په اسلام کې نشته.

د دلالت وجه: پورته حدیث کې د ضرر څخه منع شوی ده همدا شان مشهوره فقهې قاعده هم د رسول الله ص د همدې حدیث شریف په مصداق شتون لري "لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ" همدا شان یوه بله فقهې قاعده وايي چې (الضرر یزال) ضرر باید لرې کړای شي او دا غیر معقوله خبره ده، چې زوجین دې په ګډ ژوندانه کې له ضرره سره یو ځای پاتې شي، سره له دې چې د ضرر په لرې کېدو امر شوی دی، نو له دې څخه دا په اصابات رسېږي چې، کله که د ضرر د تفریق اسباب موجود وو، نو قاضي به پرې حکم کوي ترڅو ضرر له منځه لاړ شي، نو دلته هم د تفریق په مشروعیت باندې حجت شته.¹⁰

همدا شان رسول الله ص څخه په یو بل حدیث شریف روایت دی چې فرمایي.

"أَنَّ امْرَأَةً ثَابِتَ بْنِ قَيْسٍ أَتَتْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَقَالَتْ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، ثَابِتُ بْنُ قَيْسٍ مَا أُعْتِبَ عَلَيْهِ فِي خُلُقٍ وَلَا دِينٍ ، وَلَكِنِّي أَكْرَهُ الْكُفْرَ فِي الْإِسْلَامِ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : أَتُرِيدِينَ عَلَيْهِ حَدِيقَتَهُ ؟ قَالَتْ : نَعَمْ ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : أَقْبِلِ الْحَدِيقَةَ ، وَطَلِّقْهَا تَطْلِيقَةً"¹¹.

نبي الله عليه السلام د ثابت ښځه چې د ثابت د ښه اخلاقو او دین څخه یې هم شکایت نه وه کړی او ضرر هم نه وه رامنځ ته شوی؛ بلکې د ثابت ښځې د دې لپاره د تفریق غوښتنه وکړه چې دا ویره ورسره موجوده وه چې د ثابت حقوق به پوره نکړای شي، د تفریق له غوښتنې څخه نه ده منع کړي، نو په طریق اولی سره د ضرر په سبب د تفریق غوښتنه مشروعیت لري، نو دلته که پورته حدیث شریف ته په دقیقه توګه زیر شو په صراحت سره ترې د تفریق (قضایي طلاق) مشروعیت ثابتېږي، نو ویلای شو چې، د موجه دلایلو د شتون په صورت کې ښځه د مېړه څخه د طلاق غوښتنه کولای شي، په دې کې کوم شرعي مشکل نشته اما شرط دا دی چې دلایل به مواجه وي او د ښځې لخوا به د طلاق غوښتنه د محکمې په وړاندې وي.

8: انظر القرطبي (١٩٨٨). الجامع الأحكام القرآن ص ٢٦٢

9: أبو عبدالله محمد بن يزيد القزويني(). سنن ابن ماجه، محقق: محمد فواد عبدالباقى، بيروت حديث ٢٣٤٠

10: محمد كمال الدين(). الزواج و الطلاق في الفقه، ص ١٩٢.

11: محمد بن اسماعيل أبو عبدالله البخاري الجعفي (١٤٢٢ق). صحيح البخاري، كتاب الطلاق، باب الخلع، ص

دریم مبحث: عقلي دليل

د نکاح د لوړو اهدافو څخه یو د زوجینو د روحي او جسمي سکون پیدا کېدل او د دوی تر منځ اسوده ژوند دی، لکه چې الله تعالی فرمایي "وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ" ژباړه: او د هغه له نښانو څخه بله یې دا ده چې، ستاسې لپاره، همدا ستاسې له جنس څخه یې مېرمنې پیدا کړې، تر څو کي تاسې له هغې سره ارام تر لاسه کړئ او ستاسې د ښځې او خاوند په منځ کې یې مینه او خواخوږي پیدا کړه، په باوري ډول دې کې د هغه خلکو لپاره ډېرې نښانې دي چې؛ غور او فکر کوي. لکن کله کله دغه سکون او ارامتیا د زوجینو ترمنځ په جنجالو او لانجو په اساس له منځه ځي چې، سکون او ارامتیا په نا ارامتیا او گډوډیو بدلېږي او د نکاح دغه هدف له منځه ځي، ځینې وختونه د دې فرصت وي چې دغه جنجالونه وزغمل شي او مصاحبه وشي؛ مگر ځینې وختونه دغه جنجالونه بیا متداوم وي او مصالحه پکې هېڅ صورت نه، نیسي، نو په دې صورت کې د سلیم عقل تقاضا هم دا ده چې د ضرر د دفع کولو لپاره بېلتون رامنځته شي چې، دغه بېلتون به یا د مېړه لخوا وي چې د طلاق په نوم یادېږي او یا به د ښځې لخوا وي چې د تفریق (قضایي طلاق) په نوم یادېږي.

دریم مبحث: د تفریق (قضایي طلاق) ماهیت

اساسي پوښتنه دا ده چې، تفریق چې د ښځې په غوښتنه د قضایي په حکم صورت مومي، نو ایا تفریق د بائن طلاق په حکم کې دی او که د رجعي طلاق په حکم کې؟ او همدا شان، تفریق د نکاح د عقد د فسخې په حکم کې او که طلاق په حکم کې؟

په ځواب کې ویلای شو چې، د قضایي طلاق (تفریق) د ماهیت په اړه د علماوو تر منځ اختلاف موجود دی، دغه اختلاف د دې باعث شوی دی چې مدني قانون هم واحد نظر نه راخیستی، نو له دې کبله، یو شمېر علماء تفریق د رجعي طلاق په حکم کې گڼي او بیرته رجوع جایز بولي؛ مگر یو شمېر علماء تفریق د باین طلاق په حکم کې بولي، یعنې دا معنی چې د نکاح د عقد د تجدد پرته خاوند رجوع نه شي کولای. د افغانستان د ۱۳۵۵ کال نافذ مدني قانون په ځینو مواردو کې تفریق رجعي طلاق او په ځینو مواردو کې بائن طلاق بولي، دلته مدني قانون هم د فقهاء د رایو متابعت کړی دی، ان شاء په خپل ځای کې پرې بحث وشي.

دويم فصل

د تفریق (قضایي طلاق) مقارنه د اسلامي فقهي او مدني قانون له نظره

لومړۍ مبحث: د عیب په سبب تفریق

که څه هم د طلاق انحصاري صلاحیت مېړه ته حاصل دی او کولای شي چې، په اساس یې د نکاح عقد فسخه کړي، مګر اسلامي فقهي او وضعي قوانینو په محدود مواردو کې ښځو ته دا حق ورکړی دی چې، د محکمي څخه د نکاح د عقد د فسخي مطالبه وکړي، یو د دې مواردو څخه د عیب په سبب تفریق یا جدا والی دی، یعنې کله چې مېړه په داسې مرض اخته وي چې، علاج یې ممکن نه وي او یا دا چې علاج یې اوږدې مودې ته اړتیا ولري نو په دې صورت ښځه کولای شي چې د تفریق یا جدا والي مطالبه له محکمي څخه وکړي، محکمه د ادعا د ثبوت په صورت کې په تفریق باندې حکم صادروي، د افغانستان مدني قانون هم عیب د تفریق سبب بولي او پر موجب ښځه کولای شي چې محکمي ته عارضه شي او د تفریق غوښتنه وکړي، مدني قانون نوموړې موضوع ته په ۱۷۶ ماده کې په ډول اشاره کړې ده. "د عیب په سبب جدایي، ښځه هغه وخت کولای شي چې، د جدا والي غوښتنه وکړي چې مېړه یې په داسې مرض اخته وي چې بېرته یې جوړېدل ممکن نه وي یا د هغې د معالجي لپاره اوږده موده لازمه وي، په داسې توګه چې اوسېدل ورسره بې له کلي ضرر څخه ناممکن وي".¹²

همدا شان د جمهورو علماوو په نزد باندې د عیوبو د شتون په صورت کې د ښځې او د خاوند تر منځ جدا والي راتلای شي، امام ابو حنیفه رح وايي: د عیب د موجودیت له امله د جدایي حق غوښتنه یوازې د زوجي لپاره حاصله ده؛ ځکه چې د مېړه سره د ضرر او زیان د دفع کولو لپاره د طلاق صلاحیت دی، مګر د ښځو د حقوقو د تحفظ او د مېړه لخوا د ضرر د دفع کولو لپاره اسلامي شریعت ښځې ته د مېړه د عیوبو له امله د تفریق واک ورکړی دی.¹³ د ظاهريه علماوو په نزد د زوجینو تر منځ د عیوبو د شتون په صورت کې، که د نکاح د طرفینو هر یو مېړه یا ښځه کې عیب موجود وي، نو د نکاح طرفینو ته د تفریق حق حاصل نه دی؛ په دې اړه واضح شرعي دلیل نشته.¹⁴

د فقهاوو په اجماع سره ثابته ده چې، د عیب په سبب تفریق کې د قاضي حکم ته اړتیا ده؛ ځکه چې د نکاح په طرفینو کې د عیوبو شتون په اساس متداعینو په دعوی کې اختلاف موجودی دی او د عیب ثبوت د قاضي له لوري صورت نیسي، تر څو منازعه پای ته ورسې. ¹⁵ د دې تر څنګ مدني قانون د عیوبو د تثبیت لپاره د اهل خبره نظر شرط ګڼلی دی چې په دې اړه ۱۸۰ ماده په دې ډول صراحت لري. "د عیوبو د تثبیت په باره کې د اهل خبره د نظریو څخه استفاده کېږي"¹⁶ د عیب په سبب جدایي د باین طلاق په حکم کې ده چې په برخه کې د مدني قانون او فقهي تر منځ توپیر نشته او مدني قانون د احنافو او امام مالک په قول عمل کړی دی، دې موضوع ته د مدني قانون په ۱۸۰ ماده کې په دې ډول اشاره شوې ده. "د عیب په سبب جدایي باین طلاق دی".¹⁷ نو ویلای شو چې د عیب په سبب تفریق کې د نکاح د عقد د تجدید پرته رجوع صحت نه لري.

12: د افغانستان مدني قانون (۱۳۵۵). ماده ۱۷۶.

13: سید سابق (۱۹۹۷). فقه السنة، دویم ټوک، المنار للنشر و التوزيع، الفتح للاعلام العربي، القاهرة، صفحه ۴۳۱.

14: عبدالله يوسف مصطفى (۱۹۹۵). انحلال الزواج في الفقه والقانون، مركز الشهيد عزام الاعلامي، بشار، صفحه ۱۸۹.

15: احمد الغندور (۱۹۸۵). الاحوال الشخصية في التشريع الاسلامي مع بيان قانون، مكتبة الفلاح، الكويت، صفحه ۴۹۸.

16: هماغه، مدني قانون، ماده ۱۸۰.

17: هماغه، مدني قانون، ماده ۱۸۰.

دوهم مبحث: د ضرر په سبب تفریق

د مېړه او ښځې تر منځ حسن معاشرت او د محبت ژوند تېرول د فطر غوښتنه او تقاضاء ده، مگر کله چې دغه تقاضا تر لاسه نه شي او یو بل ته د ضرر ویره متصور شي، نو اسلامي شریعت او قانون د تنازع د حل لپاره د ضرر په سبب تفریق قبول کړی دی تر څو یو له بل څخه ضرر دفع شي، نوموړی موضوع د مدني قانون په ۱۸۳ ماده کې په دې ډول ذکر شوی ده. "که ښځه د مېړه سره د یو ځای اوسیدو څخه د داسې ضرر دعوه وکړي چې، د یو ځای اوسیدو دوام په داسې حالت کې د زوجینو د امثالو تر منځ ناممکن کړي، کولای شي د محکمې څخه د جدا والي غوښتنه وکړي.¹⁸ د جمهورو علماوو په نزد ښځه د تادیبي وهلو یا زجر په سبب د تفریق غوښتنه نه شي کولای، که احياناً ښځه د محکمې څخه د تفریق غوښتنه وکړي محکمه په تفریق حکم نه شي کولای فقط مېړه د ناروا وهلو او زجر څخه منع کوي.¹⁹ همدا شان د امام مالک رح په نظر، که چېرته مېړه په مکرر ډول ښځه تعذیب کړي او ضرر ورته ورسوي، مگر ښځه د ضرر په ثبوت قادره نه وي، نو موضوع د محکمې له لوري حکمینو ته ارجاع کېږي، که چېرته بیا هم ضرر او تعذیب دوام پیدا کړي، محکمه په تفریق حکم صادروي، دا تفریق د بائن طلاق په حکم کې دی او د نکاح د عقد د تجدد پرته رجوع صحت نه لري.²⁰ که چېرته ښځه په محکمه کې دعوه ثابته نه کړي، مگر بیا هم په تفریق اصرار وکوي نو محکمه د دوی ته منځ دوه تنه حکمین ټاکي تر څو د دوی تر منځ صلح وکړي او عادي ژوند ته را وگرځي، پورته ذکر شوې موضوع د مدني قانون په ۱۸۵ ماده کې په دې ډول ذکر شوې ده. " که چېرته هغه ضرر چې پرې دعوه ده، ثابته نه شي او ښځه په خپلې دعوي اصرار ولري، محکمه به دوه نفره د حکم په حیث د زوجینو تر منځ د صلح لپاره ټاکي، چې حکم باید عادل شخص وي، یوه دې د مېړه له خپلوانو څخه او بل دې د ښځې له خپلوانو څخه وي، که د زوجینو خپلوان موجود نه وي، نو حکم به د داسې اشخاصو له جملې څخه ټاکل کېږي، چې د زوجینو په حالونو پوره خبر وي، یا د زوجینو تر منځ په صلح کولو قادر وي، چې حکم باید په محکمه کې قسم وکړي چې، خپله وظیفه به په عدل کولو او امانت لرلو تر سره کوي."²¹

همدا شان که چېرته حکم د زوجینو تر منځ په صلح کولو قادر نه شي او د اختلاف موضوع زوجین یا یو د هغوی څخه او یا د اختلاف اساسي منشاء معلومه نه وي، نو ښځه د تفریق مطالبه کولای شي، ذکر شوې موضوع د مدني قانون ۱۸۸ ماده کې په دې ډول ذکر شوې ده. " که حکم د زوجینو تر منځ په اصلاح کولو موافق نه شي او د اختلاف منشاء مېړه یا زوجین وي، یا د اختلاف منشاء بیخي معلومه نه وي، محکمه د هغوی تر منځ د جدایي حکم کوي، که ښځه د اختلاف منشاء وي، حکم به د ټول مهر یا د هغې د یوې حصې په بدل کې تصمیم نیسي."²²

د ضرر په سبب جدایي د بائن طلاق په حکم کې ده، چې ذکر شوې موضوع ته مدني قانون ۱۸۴ مادې په دې ډول اشاره کړې ده. " که د دعوي مورد ضرر ثابت شي، او د زوجینو تر منځ اصلاح صورت ونه نیسي، محکمه به په جدایي حکم کوي، دغه جدایي د یو بائن طلاق حکم لري."²³ د مدني قانون او امام مالک صاحب نظر یو شان دی، د ضرر په سبب جدایي ځکه رجعي طلاق نه دی چې تر څو مېړه ښځې ته د عدت په وخت کې رجوع ونه وکړي؛ چې د اذیت او ضرر سبب واقع نه شي.

18 : هماغه، مدني قانون، ماده ۱۸۳.

19 : وهبة الزحيلي (۱۴۲۲) ه.ق. الفقه الاسلاميه و ادلته، الجز السابع، المكتبة الحقانيه، پشاور، صفحه ۵۰۳.

20 : هماغه، احمد الغندور، صفحه ۵۰۷.

21 : هماغه، مدني قانون، ماده ۱۸۵.

22 : هماغه، مدني قانون، ماده ۱۸۸.

23 : هماغه، مدني قانون، ماده ۱۸۴.

دریم مبحث: د غیابت په سبب تفریق

د مېړه د غیابت په سبب کله چې ښځې ته د ضرر ویره متصور شي، په دې صورت ښځه کولای شي له مېړه څخه د تفریق مطالبه د محکمې په وړاندې مطرح کړي، البته احناف، شوافعي، جعفریه او زیدوو علماوو په نزد د غیابت په سبب ښځه تفریق مطالبه نه شي؛ ځکه د اسلامي شریعت د احکامو په رڼا کې ښځې ته د غیابت په سبب د تفریق حق حاصل نه دی.²⁴ د حنابلې او مالکيې علماوو په نزد د مېړه د اوږد او بې موجه غیابت په سبب ښځې ته د تفریق حق حاصل دی او پر بنسټ یې ښځه کولای شي په محکمه کې د تفریق مطالبه وکړي، البته د غیابت د مودې په اړه د فقهاوو تر منځ اختلاف موجود دی، امام مالک رح په نزد د غیابت موده که له یو کال څخه تر درې کلونو پورې اوږده شوه، ښځه د تفریق حق لري، احناف وايي که مېړه مفقود شي او تر ۱۱۰ کلونو پورې پیدا نه شي، ښځه د تفریق غوښتنه کولای شي، د امام ابو یوسف په نظر ۱۰۰ کاله، د حنینو نورو احنافو په نزد د غیابت موده ۸۰ کاله او امام مالک رح د غیابت لپاره موده ۴ کلونه ذکر کړي ده، یعنې که د مفقود مېړه درک په دغه موده کې معلوم نه شي، ښځه کولای شي چې د محکمې څخه د تفریق مطالبه وکړي.

د افغانستان مدني قانون هم غیابت د تفریق سبب گڼلی دی، البته مدني قانون د غیابت په سبب تفریق کې د مالکيې علماوو نظر تائید کړی او په ۱۹۴ ماده کې په دې ډول ورته اشاره کړې ده. "که مېړه درې کاله یا تر هغې زیات بې له معقول عذر څخه غایب شي، په هغه صورت کې چې ښځه د هغه د غیابت څخه ضرر وگوري، کولای شي چې د محکمې څخه جدایي وخواړي که څه هم مېړه د شتمنی خاوند وي او ښځه ور څخه خپله نفقه پوره کولای شي".²⁵ د مدني قانون د دې مادې اړوند باید ووايو چې، دلته بې د معقول عذر یادونه شوې، دلته معلومېږي چې ښځه د معقول عذر په سبب د تفریق غوښتنه نه شي کولای، نو مدني قانون د معقول یا هم غیر معقول عذر حالات نه دي بیان کړي، مگر که فقهي ته نظر وکړو نو؛ امام مالک او امام احمد بن حنبل رح په نزد د لاندې حالتونو څخه د یوه په شتون کې ښځه د تفریق غوښتنه کولای شي.

۱: د قبول شوي عذر څخه پرته د مېړه غیابت؛

۲: د غیابت له امله ښځې ته ضرر واقع کېدل؛

۳: د اوسېدو د سیمې څخه پرته په بله سیمه کې د مېړه غیابت؛

۴: د هغه کال تېرېدنه چې ښځې ته پکې ضرر وارد شوی دی.²⁶

د غیابت په سبب د تفریق د حکم په اړه فقهاء او مدني قانون په یوه خوله دي، د فقهاء په اتفاق د غیابت په سبب تفریق د رجعي طلاق په حکم دی، او مېړه کولای شي د عدت په موده په قول یا فعل سره رجوع وکړي، مدني قانون هم له همدې نظر څخه متابعت کړی چې همدا نظر مدني قانون ۱۹۷ ماده کې په دې ډول ذکر شوی دی. "غیابت په سبب جدایي د رجعي طلاق حکم لري، که غایب مېړه حاضر یا بندي شي او مېړه خلاص شي، کولای شي د عدت د پوره کېدو څخه تر مخه خپلې ښځې ته رجوع وکړي".²⁷

24: هماغه، احمد الغندور، صفحه ۵۱۹

25: هماغه، مدني قانون، ماده ۱۹۴.

26: هماغه، عبدالله يوسف مصطفى، صفحه ۲۰۵

27: هماغه، مدني قانون، ماده ۱۹۷.

څلورم مبحث: د عدم انفاق په سبب تفریق

د بنځي نفقه پر مېړه باندې واجب ده او مېړه مکلف دی چې بنځي ته مناسبه نفقه برابره کړي او په هېڅ صورت د مېړه له ذمې د بنځي د نفقي حق نه شي زایل کېدای.

بنځي ته د نفقي ورکولو په اړه د مدني قانون ۱۹۱ ماده په دې ډول صراحت لري. "(۱) د صحيح او نافذې نکاح په عقد، د بنځي نفقه په مېړه لازمېږي، که څه هم بنځه د خپلوانو په کور کې ژوند کوي".²⁸ د دې تر څنګ په اسلامي فقه کې هم د بنځي نفقه په مېړه باندې لازم ده، اما د عدم انفاق په سبب د تفریق په اړه د فقهاوو تر منځ اختلاف موجود دی، د احنافو په نظر، د نفقي د نه ورکول په سبب بنځه د تفریق حق نه لري او د جدایي مطالبه نه شي کولای، د جمهور علماوو په نزد، بنځي ته د نفقي د نه ورکولو په سبب که هغه د هر علت له مخې وي، نو بنځي ته د تفریق حق حاصل دی او کولای شي محکمې ته د جدا والي په موخه عارضه شي، چې د جمهورو علماوو نظرياتو ته په لاندې ډول اشاره کوو.

د امام مالک په نظر که چېرته مېړه بېدون د کوم ښکاره دليل بنځي ته نفقه ور نه کړي او زوجه د نفقي نه ورکولو په سبب زیان په محکمه کې ثابت کړي، په دې صورت کې محکمه د قضایي تفریق په اساس د رجعي طلاق حکم صادروي او مېړه کولای شي د عدت په ورځو کې بنځي ته بیرته رجوع وکړي.²⁹ د امام مالک په نظر د محکمې لخوا مېړه ته له دریو ورځو څخه تر دریو میاشتو پورې د نفقي د ادا کولو په هکله مهلت ورکول کېږي، که بیا هم مېړه د بنځي نفقه ادا نه کړي، محکمه د رجعي طلاق حکم صادروي.³⁰ همدا شان د امام شافعي رح په نزد که چېرته مېړه شتمن وي او بنځي ته نفقه نه ورکوي؛ نو بنځه د نکاح د عقد د فسخي غوښتنه کولای شي، د امام احمد بن حنبل رح په نظر که بنځي ته د مېړه له لوري د نفقي نه ورکړه د غربت په سبب وي نو بنځي ته پکار ده چې د صبر او استقامت نه کار واخلي، مګر په عین حال کې بنځه د تفریق غوښتنه هم کولای. البته مدني قانون د نفقي د نه ورکړې په سبب د تفریق مطالبې ته په ۱۹۱ ماده کې په دې ډول اشاره کړې ده. "که مېړه د نفقي د ورکولو څخه ځان وژغوري، که په ظاهر کې د شتمنۍ مالک نه وي او د نفقي د ورکولو څخه یې بې وسي هم ثابت نه شي، بنځه کولای شي، چې د جدایي غوښتنه وکړي".³¹

البته باید یادونه وکړو چې د نفقي د نه ورکول په سبب تفریق د رجعي طلاق په حکم دی او مېړه د عدت په ورځو کې کولای شي چې خپلې بنځي ته رجوع وکړي چې په دې اړه د مدني قانون ۱۹۳ ماده په دې ډول صراحت لري. "جدایي د زوجینو تر منځ د نفقي د نه ورکول په سبب د محکمې په حکم صورت مومي، د رجعي طلاق حکم لري، مېړه کولای شي خپلې بنځي ته د عدت د مودې په اوږدو کې رجوع وکړي؛ په دې شرط چې مېړه د نفقي د ورکولو لپاره خپل مالي قدرت او تیاری ثابت کړي".³² د طلاق د حکم په اړه د مدني قانون او فقهاوو د نظرياتو تر منځ اختلاف شتون نه لري، بلکې مدني قانون د فقهاوو د نظرياتو متابعت او تعبداري کړې ده، نو په نتیجه کې ویلای شو چې، که مېړه د معقول عذر په سبب د نفقي د ورکولو څخه ډډه کړي وي نو په دې صورت کې بنځي ته پکار نه ده چې د تفریق مطالبه وکړي اما د که مېړه پرته له معقول عذر او دليل بنځي ته د نفقي ورکولو څخه ډډه وکړي، نو په دې صورت کې بنځه کولای شي چې

28: هماغه، مدني قانون، ماده ۱۱۷.

29: هماغه، وهبة الزحيلي، صفحه ۴۹۰.

30: هماغه، احمد الغندور، صفحه ۵۲۵.

31: هماغه، مدني قانون، ماده ۱۹۱.

32: هماغه، مدني قانون، ماده ۱۹۳.

محکمي ته عارضه شي او د تفريق يا جدوالي غوښتنه وکړي البته دا تفريق د رجعي طلاق حکم لري او مېړه د عدت په ورځو کې کولای شي خپلې ښځې ته رجوع وکړي.

پایله

الله ج د انسان د پیدایښت سره سم د هغې د تسکین، آرام او اسوده ژوند لپاره د هغې له ذات نه د هغې لپاره جوړه پیدا کړه بیرته یې د هغې مایینه (ښځه) ورگرځوله، د شرعي نکاح په سبب یې هغوی ته د گډ ژوند او د سالم نسل د تولید مشروع لار ښودله، چې په پایله کې د نړۍ پر مخ د خدای ج یو نا اشنا مخلوق (انسان) خلق شو، الله ج انسان ته لوی شان او عزت ورکړ، ټول مخلوقات یې د هغې د گټې او منفعت لپاره مسخر کړل، تر څو اسوده او آرام ژوند وکړي او په ښه شان سره د الله احکام ومني او اطاعت یې وکړي، د دې سترو نعمتونو څخه یو هم د ازدواج یا د ښځې او خاوند تر منځ په شرعي طریقه گډ ژوند تېرول دي.

د دغه گډ ژوند د رابطې جوړول یو لږ اصول او قواعد لري چې د هغې په چوکاټ کې باید دغه رابطه جوړه شي چې هغه د نکاح د عقد د صحت شرایط، د انعقاد شرایط او د لزوم شرایطو څخه عبارت دي، چې د دې ټولو شرایطو په احقاق سره د زوجیت یوه سالمه رابطه رامنځته کېږي او په اساس یې طرفین (زوج او زوجه) یو د بل په وړاندې حقوق او وجایب پیدا کوي، چې په رعایت سره د زوجیت اړیکه په درست شکل مخ ته ځي او تداوم پیدا کوي.

اما دا چې انسان یو احساساتي، ناشکره او کفور مخلوق دی، نو له دې وجې نه د الله ج نعمتونه له پامه غورځوي، سرکشي اخیتماري او منحرفو اعمالو ته مخه کوي، چې له دې وجې ځینې وختونه یې په کور د خپلې مېرمنې سره هم مشکلات منځته راځي، ځینې وختونه دا مشکلات عادي او د تحمل وړ وي، مگر کله کله تر دې حده رسي چې د گډ ژوند تیږول ناممکنوي، نو په دې اساس د دواړو لوریو ناراضیتونه د دې باعث شي چې د زوجیت اړیکه د طلاق، خلع، فسخه او تفريق په سبب له منځته لاړه شي، نو دا چې زموږ اساسي موضوع تفريق دی، نو دلته د طلاق، خلع او فسخې څخه صرف نظر کوو او تفريق چې په قضایي طلاق هم یادېږي، د څېړنې لاندې نیسو.

د افغانستان مدني قانون د تفريق څلور حالتونه بیان کړي، د عیب، ضرر، غیابت او عدم اتفاق په سبب جدا والی مگر په فقه کې بیا دغه حالتونه زیات او د مدني قانون له ځینو مواردو څخه متفاوت دی، د بېلگې په توگه، د عیب، ضرر، غیابت، عدم اتفاق، ارتداد، مصاهرت، رضاع، عدم کفاه، مهر مثل څخه د مهر کموالی، د مهر نه تادیه او بد معاشرت په سبب حالتونه شامل دي، په دغه ذکر شوو حالتونو کې ښځې ته شریعت او قانون دا حق ورکړی چې له ځانه ضرر دفع کړي او د محکمي څخه د تفريق یا جدا والي غوښتنه وکړي، محکمه د ادعا د اثبات په صورت کې په تفريق حکم کوي د غیابت او عدم اتفاق په سبب تفريق د رجعي طلاق او عیب او ضرر په سبب تفريق د بائن طلاق په حکم کې ده په رجعي طلاق کې مېړه په عادي شکل رجوع کولای شي او د بائن طلاق په حالت کې د نکاح د عقد په تجدید په صورت کې کولای شي بیرته رجوع وکړي.

ماخذونه

١: القرآن الكريم.

- ١: عميد حسن (١٣٨٩). فرهنگ فارسي عميد، انتشارات راه رشد، تهران.
- ٢: نصر الله ستانكزي (١٣٨٧) د حقوقي اصطلاحاتو قاموس، پروژہ امور عدلی و قضایی افغانستان.
- ٣: وهبة الزحيلي (١٤٢٢) هـ.ق. الفقه الاسلاميه و ادلته، الجز السابع، المكتبة الحقانيه، پشاور
- ٤: سيد سابق (١٩٩٧). فقه السنة، دويم ٲوك، المنار للنشر و التوزيع، الفتح للا علام العربي، القاهرة.
- ٥: عبدالله يوسف مصطفى (١٩٩٥). انحلال الزواج في الفقه و القانون، مركز الشهيد عزام الاعلامي، پشاور.
- ٦: احمد الغندور (١٩٨٥). الاحوال الشخصية في التشريع الاسلامي مع بيان قانون، مكتبة الفلاح، الكويت
- ٧: ابن العربي (٥٤٣)، احكام القرآن.
- ٨: جلال الدين السيوطي (٥٦٦ق). الأشباه والنظائر
- ٩: انظر القرطبي (١٩٨٨). الجامع الأحكام القرآن.
- ١٠: ابو عبدالله محمد بن يزيد القزويني(). سنن ابن ماجة، محقق: محمد فواد عبدالباقى، بيروت.
- ١١: محمد كمال الدين(). الزواج و الطلاق في الفقه.
- ١٢: محمد بن اسماعيل ابو عبدالله البخاري الجعفي (١٤٢٢ق). صحيح البخاري، كتاب الطلاق.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library